

Arrest

nr. 277 865 van 26 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & J. PAQUOT
 Mont Saint-Martin 22
 4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 16 juni 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. PAQUOT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op respectievelijk 23 september 2021 en 1 december 2021 en verzoeken respectievelijk op 22 november 2021 en 2 december 2021 om internationale bescherming. Op 30 mei 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de verzoeken kennelijk ongegrond en wordt aan verzoekers internationale bescherming geweigerd. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 3 juni 2022 aangetekend ter kennis worden gebracht aan verzoekers.

1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U werd geboren op 5 januari 1974 in het dorp Salominao, regio Svaneti en woonde daar tot u 17 jaar oud was. Nadien verhuisde u naar Tbilisi waar u tot uw vertrek verbleef. U bent van opleiding burgerlijk ingenieur en u werkte in Georgië als bouwvakker. U heeft twee kinderen uit een eerste huwelijk die bij uw ouders verblijven en u woont ondertussen al 15 jaar samen met uw huidige vrouw N.M. (CGVS xx/xxxxx; O.V. x.xxx.xxx), die zelf drie kinderen heeft uit haar vorig huwelijk.

Op 15 september 2021 werd u 's middags aangereden door een andere wagen toen u samen met uw vrouw aan het parkeren was voor een winkel. U stapte uit en zag vier mannen naar u toekomen die zich voorstelden als G.K., S. en T. Ze vertelden u dat zij deel uitmaakten van het broederschap van G.Z., een maffialeider. Nadat zij u vroegen waarom u uw wagen op die manier gestopt had, sloegen zij u. Uw vrouw begon daarom te schreeuwen en ze probeerde een politiewagen te stoppen maar die reed gewoon door. Vervolgens belde ze de politie op die 10 minuten later ter plaatse kwam. De politie begroette eerst G.K. en zijn handlangers en vertelde u nadien dat u met deze mensen moest onderhandelen. Na het vertrek van de politie eisten zij van u 60 000 dollar voor de opgelopen schade. Er ontstond hierdoor opnieuw ruzie met hen en u werd in elkaar geslagen. Vervolgens nam u samen met uw vrouw een taxi naar het politiekantoor en u legde er uit wat er gebeurd was. De politie ging samen met u naar de plaats van het incident en begroette G.K. en zijn handlangers op een vriendschappelijke manier. De politie vertelde u dat u in fout was en dat u met elkaar moest onderhandelen omdat u tegen hen niets kon beginnen. U overhandigde hen uw telefoonnummer zodat u de volgende dag met hen zou kunnen afspreken en keerde samen met uw vrouw terug naar huis.

Op 16 september 2021 werd u door G.K. in de voormiddag opgebeld en hij vroeg u om naar de plaats Saburtalo te komen. U ging samen met enkele van uw neven naar de afgesproken plek en tijdens deze ontmoeting bleven G.K. en zijn handlangers eisen dat u 60 000 dollar zou betalen. U vertelde hen dat u dat niet kon betalen en u werd door hen geslagen. Ze vertelden u dat indien u het geld niet zou betalen, uw familieleden dan binnenkort op uw begrafenis zouden uitgenodigd worden. U keerde terug naar huis en vertelde aan uw vrouw dat ze bleven bij hun eis van 60 000 dollar.

Op 17 september 2021 werd u door een anoniem nummer opgebeld. U moest om 10-11 uur buiten wachten aan de poort. Toen u naar buiten ging op het afgesproken uur, werd u door onbekende personen begroet die u vroegen om in de auto in te stappen. In de auto vroegen ze u opnieuw naar de 60 000 dollar en u werd in mekaar geslagen. Ze bedekten uw hoofd met een doek en na een autorit van enkele uren werd u binnengebracht in een gebouw en vastgehouden in de kelder. Wanneer ze in de kelder het doek wegnamen, zag u G.K. en zijn handlangers voor u staan. U vertelde hen dat u het bedrag niet kon betalen en zij sloegen u omwille hiervan in mekaar. Op 19 september 2021 kon u uit de kelder ontsnappen nadat u de bewaker met de achterkant van een stoel bewusteloos had geslagen. U lifte met een vrachtwagen tot in Tbilisi en kwam op 20 september 2021 thuis aan rond 3 à 4 uur 's morgens. U had verwondingen aan uw arm, uw ribben, uw buik en ook uw ruggengraat was beschadigd. U ging bij u thuis naar de zolder waar u zich verstopte en in slaap viel. Diezelfde voormiddag kwamen er in opdracht van G.K. personen bij u thuis langs die op zoek waren naar u maar u werd niet door hen ontdekt. U besloot hierna om het land te verlaten.

U verliet Georgië op 22 september 2021 en u reisde via Oekraïne en Polen naar België. U kwam hier aan op 23 september 2021 en u diende hier op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek kwamen er nog verschillende malen personen langs bij uw vrouw en uw schoonmoeder in opdracht van G.K. Toen uw vrouw en haar moeder door hen in mekaar werden geslagen, besloot uw vrouw op haar beurt het land te verlaten. Zij reisde op 29 november 2021 via Oekraïne, Polen en Duitsland naar België. Ze kwam hier aan op 1 december 2021 en diende hier op 2 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Uw vrouw verwees in haar verzoek om internationale bescherming naast jullie gemeenschappelijke asielrelaas ook nog naar de algemene veiligheidssituatie in Georgië. Ze stelde dat de situatie algemeen onveilig is in Georgië, dat ze je kunnen overvallen en dat ze je gewoon op straat kunnen aanvallen of doodschieten.

R.G. (CGVS xx/xxxxx; O.V. x.xxx.xxx), de zoon van uw zus S., verblijft al langer in België en hij diende hier op 16 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Het verzoek van uw neef G. werd op 31 januari 2022 geweigerd omdat Frankrijk verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek. De andere zoon van uw zus S., R.A. (CGVS xx/xxxxx; O.V. x.xxx.xxx), verliet Georgië in dezelfde periode als u en hij diende hier op 22 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: Uw rijbewijs, uw paspoort en het paspoort van uw vrouw, de identiteitskaart van uw vrouw, foto's van uw littekens, foto's van de verwondingen van uw schoonmoeder en uw vrouw, en getuigenissen van de burens omtrent jullie problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden door de mensen waarmee u op 15 september 2021 een aanrijding kende. Zij behoren tot de criminele groepering van G.Z. en u vreest hierbij specifiek voor G.K.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan de Conventie van Genève. Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolgd vreest te worden door de personen met wie u een aanrijding had en die behoren tot de criminele groepering van G.Z. (CGVS, pg. 2-18). U vreest hierbij specifiek voor G.Z. (CGVS, pg. 16). U en uw vrouw werden door hen bedreigd omdat zij eisten dat u 60 000 dollar zou betalen voor de schade aan hun wagen. Uw ingeroepen asielrelaas houdt bijgevolg geen verband met één van de gronden voorzien in de Vluchtelingenconventie van Genève (ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging, behoren tot een bepaalde sociale groep). Evenmin kan een eventueel gebrek aan bescherming aan één van deze gronden worden gekoppeld. Zodoende kan u niet in aanmerking komen voor de toekenning van de Vluchtelingenstatus. Bijgevolg dient te worden onderzocht of u in het geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt.

Verder meent het CGVS dat er omwille van volgende redenen geen enkel geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van u en uw vrouw.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u en uw vrouw bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS over verschillende elementen van jullie asielrelaas inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegden.

Ten eerste, vallen de verklaringen van uw vrouw bij de DVZ over haar positie op het moment van het ongeval niet te rijmen met jullie verklaringen hierover bij het CGVS. Zij verklaarde hierover bij de DVZ dat zij u liet stoppen aan een winkel op 15 september 2021, dat zij naar binnen ging terwijl u zich aan de kant had gezet met uw knipperlichten aan en dat zij vervolgens een aanrijding hoorde (Verklaring DVZ vrouw, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Het is dan ook bijzonder vreemd dat zowel u als uw vrouw tijdens het

persoonlijk onderhoud bij het CGVS ontkenden dat zij de winkel was binnengegaan. U stelde immers dat het ongeval plaatsvond op het moment dat zij de deur van de wagen dichtdeed én uw vrouw bevestigde dit door te stellen dat op het moment dat zij uitstapte en haar tas nam ze het geluid van de botsing hoorde (CGVS, pg. 7 & 8; CGVS vrouw, pg. 4 & 5). Daarenboven legden u en uw vrouw ook inconsistente verklaringen af over de wijze waarop die dag de ontmoeting verliep met de personen door wie jullie werden aangereden. Wanneer u in het kader van de bevraging over de aanrijding op 15 september 2021 werd gevraagd of deze vier personen zich voorgesteld hadden, bevestigde u dit en u kon hierbij ook hun namen geven, nl. G.K., S. en T. (CGVS, pg. 9 & 10). Dit staat in schril contrast met wat uw vrouw over deze ontmoeting vertelde. Wanneer uw vrouw in het kader van de bevraging over de aanrijding op 15 september 2021 gevraagd werd of deze personen zichzelf voorstelden, stelde ze dat dit niet het geval was. Uw vrouw kon de namen van deze personen dan ook niet geven (CGVS vrouw, pg. 5 & 6). Voorgaande inconsistente verklaringen ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Redelijkerwijze kan er immers verwacht worden dat u en uw vrouw doorheen jullie asielprocedure éénduidige verklaringen zouden afleggen over de omstandigheden waarbinnen deze aanrijding plaatsvond, nl. de positie van uw vrouw op dat moment, én de wijze waarop deze ontmoeting met deze personen vervolgens verliep. Deze aanrijding vormde immers de directe aanleiding voor de problemen met G.K. en zijn handlangers waardoor u en uw vrouw het land moesten verlaten.

Ten tweede, legde u en uw vrouw bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over het gesprek dat u met haar zou gehad hebben toen u op 16 september 2021 thuis aankwam nadat u met G.K. en zijn handlangers onderhandeld had. U stelde dat u na deze ontmoeting rechtstreeks naar huis ging en u uw vrouw niet veel vertelde over wat er gebeurd was. U zei haar dat ze nog steeds 60 000 dollar vroegen waarop zij reageerde met tranen. U zei dat zij zich afvroeg van waar jullie zoveel geld zouden halen en dat jullie zaten te discussiëren. Omdat u zich slecht voelde, ging u vervolgens slapen (CGVS, pg. 12). Wanneer uw vrouw hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd bevraagd, stelde ze echter dat u om middernacht thuiskwam en dat zij toen al aan het slapen was. Vervolgens vertelde ze dat jullie toen geen moment hadden om een gesprek te voeren en dat jullie geen concreet gesprek voerden. Toen haar vervolgens nogmaals werd gevraagd of zij na uw aankomst op 16 september 2021 nog met u had gesproken, stelde ze formeel dat jullie niet gesproken hadden en dat zij aan het slapen was (CGVS vrouw, pg. 7). Dergelijke flagrante tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat u en uw vrouw samenhangende en coherente verklaringen zouden afleggen over het contact dat jullie zouden gehad hebben nadat u zo'n belangrijke ontmoeting had gekend met G. waarbij hij u met de dood bedreigd had. U stelde immers dat hij u die dag had gezegd dat indien u het geld niet zou betalen uw familieleden binnenkort zouden uitgenodigd worden op uw begrafenis (CGVS, pg. 11).

Ten derde, staken de verklaringen die uw vrouw bij de DVZ aflegde over het moment waarop u thuiskwam na uw ontvoering én het moment van de daaropvolgende inval van de handlangers van G.K., niet met wat u en uw vrouw hierover verklaarden bij het CGVS. U en uw vrouw verklaarden bij het CGVS dat u 's nachts rond 3 à 4 uur - thuiskwam en dat 's morgens tussen 10 en 11 uur er 2 handlangers van G.K. bij u thuis langskwamen. Zij vonden u toen niet omdat u zich na uw aankomst op zolder verstopt had (CGVS, pg. 13 & 14; CGVS vrouw, pg. 8-10). Dit valt echter niet te rijmen met wat uw vrouw hierover verklaarde bij de DVZ. Zij stelde immers tijdens het interview bij de DVZ dat u na uw ontvoering 's avonds thuiskwam en dat er dezelfde nacht nog mannen bij u thuis langskwamen die op zoek waren naar u (Verklaring DVZ vrouw, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Het spreekt voor zich dat dergelijke inconsistentie verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Aangezien dit de laatste incidenten voor uw vertrek uit Georgië betreffen, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw vrouw doorheen de asielprocedure gelijklopende verklaringen zouden afleggen over het moment van de dag waarop deze gebeurtenissen, nl. uw aankomst thuis na uw ontvoering en de daaropvolgende inval van de handlangers van G.K., plaatsvonden.

Voorts is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat u bij de DVZ de identiteit van de personen met wie u een aanrijding had en door wie u bij terugkeer vervolgd vreesde te worden niet vermeldde. U stelde bij de DVZ immers louter dat u ruzie kreeg met de bestuurder van een andere auto na uw aanrijding en dat die persoon deel uitmaakte van een criminele groepering met invloeden bij verschillende overheidsdiensten (Verklaring DVZ, Vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Het is opmerkelijk dat u op dat moment niet toelichtte door welke criminele groepering u bedreigd werd en door wie u vervolgd vreesde te worden. Uit uw verklaringen bij het CGVS blijkt immers dat u al voor uw vertrek uit Georgië op de hoogte was van de identiteit van de personen door wie u vervolgd vreesde te worden. Zoals eerder in deze beslissing werd aangegeven, hadden zij zich bij de ontmoeting na de aanrijding al voorgesteld aan u. Zo stelde u dat de concrete actor door wie u vervolgd vreesde te worden G.K. heette en dat hij deel uitmaakte van het

broederschap van G.Z. (CGVS, pg. 8 & 10). Bovendien had u aangegeven dat deze personen berucht waren in Georgië. U stelde immers dat G.K. een van de belangrijkste handlangers is van de overheid die alles regelt, en ook verkiezingen vervalst (CGVS, pg. 15) en dat G.Z. het hoofd is van die organisatie en hij het criminele inkomstengeld regelt (CGVS, pg. 15 & 16). Indien u werkelijk door dergelijke beruchte personen bedreigd en afgeperst werd voor uw vertrek uit Georgië, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u hun identiteit reeds spontaan bij de DVZ vermeld zou hebben. Wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat u de naam G.Z. niet vermeld had bij de DVZ, kon u hiervoor geen geldige uitleg verschaffen. U ontkende dit immers louter door te stellen dat u deze naam bij de DVZ wel vermeld had. De uitleg die u verschaftte om welke reden u de naam van G.Z. niet vermeldde bij de DVZ, kon het CGVS evenmin overtuigen. U stelde dat u dacht dat het niet nodig was om dit te vertellen omdat u niet concreet gevraagd werd om alles te vertellen (CGVS, pg. 16). Uit het interview bij de DVZ blijkt echter dat er wel gevraagd werd om een kort overzicht te geven van alle feiten die tot uw vlucht uit het land van herkomst hebben geleid. Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u dergelijk belangrijk feit als de identiteit van de actor door wie u vervolgd vreest te worden, gezien u hiervan al voor het interview bij de DVZ op de hoogte was en dit één specifieke persoon betreft die volgens u berucht is in Georgië, reeds bij de DVZ vermeld zou hebben. De vaststelling dat u tijdens het interview bij de DVZ de identiteit van de actoren door wie u vervolgd vreest te worden niet vermeldde doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten slotte, dient te worden opgemerkt dat u laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende in België. Nadat u in België aankwam, wachtte u immers nog twee maanden om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U stelde dat u tijdens die twee maanden zich slecht voelde en op zoek was naar informatie om te vergelijken welk land u het best zou beschermen (CGVS, pg. 7). Deze redenen zijn echter onvoldoende om uw laattijdige verzoek om internationale bescherming in België te verklaren of te vergoelijken. Uw bewering dat u op zoek was naar informatie om te vergelijken welk land u het best zou beschermen, staat immers haaks op uw verklaring aan het begin van het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat u al voor uw vertrek het doel had om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U stelde immers dat u voor uw vertrek met G., uw neef die al in België was, had gebeld en dat hij u geholpen had om u hier te halen omdat hij wist dat een land als België u kon helpen (CGVS, pg. 4). Bijgevolg kan deze uitleg uw laattijdige verzoek om internationale bescherming niet verschonen of rechtvaardigen. De vaststelling dat u na uw aankomst in België nog twee maanden wachtte om uw verzoek om internationale bescherming in te dienen, zonder dat u hiervoor een aannemelijke uitleg kon geven, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat een persoon, die beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen, na zijn aankomst zo snel mogelijk probeert om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Deze vaststelling klemmt des te meer, gezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, was u immers naar België gekomen op initiatief van uw neef G., die hier voor u een verzoek om internationale bescherming had ingediend en u verteld had dat België een land was dat u kon helpen.

Het geheel van voorgaande vaststellingen maakt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die u en uw vrouw na een aanrijding met G.K. en zijn handlangers in Georgië zouden gekend hebben en waardoor jullie uit Georgië vertrokken zouden zijn.

De documenten die u voorlegde wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw rijbewijs, uw paspoort, de identiteitskaart van uw vrouw en het paspoort van uw vrouw bevestigen enkel jullie identiteit en herkomst uit Georgië die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft de getuigenissen van de burens omtrent uw problemen en de foto's die u neerlegde van uw littekens, van de verwondingen van uw vrouw en uw schoonmoeder, moet vooreerst worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Met betrekking tot de getuigenverklaringen die u neerlegde van uw burens, dient te worden vastgesteld dat er gelet op het gesolliciteerde karakter van deze getuigenissen, hieraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Evenmin kan er bewijswaarde worden toegekend aan de foto's die u en uw vrouw neerlegden gezien deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Wat betreft de verklaringen van uw vrouw over de algemene onveilige situatie in Georgië, nl. dat ze je kunnen overvallen en dat ze je gewoon op straat kunnen aanvallen of doodschieten (CGVS vrouw, pg.

4), dient te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering betreft die ze op geen enkele wijze staait met objectieve elementen. Bovendien maakte uw vrouw van de algemene onveilige situatie geen melding tijdens het interview bij de DVZ. Dit hoewel haar tijdens dit interview specifiek de vraag werd gesteld of naast de concrete feiten die tot haar vertrek hadden geleid, nog andere problemen waren met autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard (Verklaring DVZ vrouw, Vragenlijst CGVS, vraagnr. 7). De vaststelling dat uw vrouw de algemene onveilige situatie bij de DVZ niet vermeldde, hoewel haar hierover specifieke vragen werden gesteld, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van deze problemen. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat uw vrouw reeds tijdens het interview bij de DVZ alle problemen zou benoemen die in haar hoofd een vrees bij terugkeer naar haar land van herkomst doen ontstaan.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

"(...)

Feitenrelaas

Op 29/11/2021 heeft u uw land van herkomst verlaten. Op 02/12/2021 heeft u in navolging van uw man E.A. (CGVS xx/xxxxx, O.V. x.xxx.xxx) in België een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw man werden aangehaald.

Uw man verklaart het volgende:

"(...)."

A. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden door de mensen waarmee u en uw man op 15 september 2021 een aanrijding kenden. Zij behoren tot de criminele groepering van G.Z. en uw man vreest hierbij specifiek voor G.K.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man E.A. (CGVS xx/xxxxx, O.V. x.xxx.xxx). Het verzoek van uw man werd kennelijk ongegrond verklaard omdat er geen geloof aan zijn asielmotieven kon worden gehecht. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"(...)."

B. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het verzoekschrift

Verzoekers stellen, in wat zich aandient als een enig middel, dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout heeft begaan en zij werpen daarnaast de schending op van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003).

Verzoekers wijzen vooreerst op artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, volgens hetwelk er een grondige analyse moet uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoekers werd voorgelegd, wat *in casu* niet correct werd gedaan. Volgens verzoekers begaat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout door "*telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekers te weerhouden (...) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten*". Volgens verzoekers oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) meermaals dat het risico objectief primeert op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas. In voorkomend geval, zo stellen verzoekers, miskent het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) de notie van vluchteling en die van subsidiaire bescherming en is de motivatie onvoldoende.

Verzoekers werpen vervolgens op dat in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, het commissariaat-generaal de beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, gewoon kopieert en plakt. Daarbij wordt niet teruggekomen op, en dus ook niet getwijfeld aan de verklaringen van verzoekster over haar gebroken kaak, die volgens haar verklaringen het gevolg zou zijn van slagen die zij kreeg van

de personen betrokken bij de aanrijding en dit nadat haar man Georgië had verlaten. Verzoekers beroepen zich op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en halen aan dat zolang de aangevoerde gebeurtenissen niet ter discussie worden gesteld, het aan het commissariaat-generaal is om aan te tonen dat verzoekster niet het slachtoffer zal worden van vervolging of ernstige schade indien zij naar Georgië terugkeert. Verzoekers besluiten dat het commissariaat-generaal, door geen enkele analyse te maken van het risico van verdere vervolging in geval van terugkeer van verzoekster, artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet schendt.

Vervolgens gaan verzoekers in op de in de bestreden beslissingen opgeworpen tegenstrijdigheden. Ten eerste wensen zij te benadrukken dat zij niet met deze tegenstrijdigheden werden geconfronteerd. Uit de notities van hun persoonlijke onderhoud blijkt immers niet dat de *protection officer* op enig moment deze tegenstrijdigheden aan de orde heeft gesteld en hen om uitleg heeft gevraagd. Indien verzoekster, die na verzoeker werd gehoord, was ondervraagd over de tegenstrijdigheden in het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en over deze met de verklaringen van haar echtgenoot, had zij wellicht een overtuigende uitleg kunnen geven. Verzoekers zijn dan ook van mening dat het commissariaat-generaal, door verzoekers niet met deze elementen te confronteren, artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schendt.

Ten tweede wensen verzoekers terug te komen op de tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal. Wat de tegenstrijdigheid over de positie van verzoekster ten tijde van het auto-ongeval betreft, werpen zij op dat zij beiden tegenover het commissariaat-generaal consistent hebben verklaard dat verzoekster net uit de auto was gestapt toen het ongeval plaatsvond en dat zij de winkel nog niet was binnengegaan. Tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken wilde verzoekster hetzelfde verhaal toelichten en zij verklaarde volgens haar dat zij verzoeker had gevraagd om te parkeren omdat zij de winkel wilde binnengaan maar dat zij niet naar binnen was gegaan. Bovendien, zo stellen verzoekers, verklaarden zij beide aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken te kort was en dat zij niet alle informatie in detail konden geven. In dit verband herhaalt verzoeker nogmaals dat hij niet nader is ingegaan op de identiteit van de personen met wie hij problemen had, omdat hem was opgedragen kort en nauwkeurig te antwoorden, wat hij ook tegenover het commissariaat-generaal herhaalde. Bij lezing van de vijfde vraag van de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt echter dat verzoeker een samenvatting heeft gegeven van *“alle feiten die hebben geleid tot [zijn] vlucht”*, hetgeen de titel is van de aan hem gestelde vraag. In verband met de tegenstrijdigheid over het uur van thuiskomst van verzoeker na zijn ontvoering en wanneer de belagers hem daaropvolgend thuis kwamen zoeken, werpen verzoekers op dat het een kwestie van beoordeling is of iemand meent dat het om *“3 of 4 uur 's nachts”* de avond van 19 september of de nacht van 20 september was en dat dezelfde nacht, vroeg in de ochtend, nieuwe gebeurtenissen plaatsvonden, zodat er *in casu* geen sprake is van een tegenstrijdigheid.

Ten derde, inzake de tegenstrijdigheid over de beschrijving van de wijze waarop de ontmoeting met de belagers op 17 september 2021 verliep, opperen verzoekers dat de enige tegenstrijdigheid die het commissariaat-generaal vaststelt niet zozeer de beschrijving van de gebeurtenis betreft, die voor beide verzoekers hetzelfde is, maar wel de vraag of de handlangers van G.Z. zich op die dag hebben voorgesteld. Verzoekers wijzen er in dit verband allereerst op dat de gebeurtenis snel heeft plaatsgevonden en dat de vier personen niet elk de tijd hebben genomen om zich te identificeren. Anderzijds halen zij aan dat verzoeker niet echt op de vraag van de beschermingsfunctionaris antwoordde en dat hij de identiteit van deze personen gewoon aan de beschermingsfunctionaris, G.Z., lijkt te verklaren, zonder te preciseren of zij hem tijdens het ongeval hun precieze namen hebben gegeven.

In verband met het laattijdig bevonden verzoek om internationale bescherming van verzoeker wordt tot slot verwezen naar wat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud hierover verklaarde, namelijk dat hij zich ziek voelde, dat hij niet wist of/wanneer verzoekster zich bij hem zou voegen en dat hij erover nadacht waar het verstandiger zou zijn een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vragen verzoekers de Raad in hoofddorde om hen te erkennen als vluchteling, in subsidiaire orde om hen te subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en, in nog meer ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekers preciseren op generlei wijze hoe artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.3.3. De Raad stelt vast dat verzoekers een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 30 mei 2022 waarbij hun verzoeken om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond worden beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico

op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoekers *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengen, zoals hierna zal blijken. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.3.5. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker bij terugkeer naar Georgië vervolgd te worden door de personen waarmee hij op 15 september 2021 een aanrijding kende. Zij behoren tot de criminele groepering van G.Z. en verzoeker vreest hierbij specifiek voor G.K. Verzoekster beroept zich op dezelfde asielmotieven als verzoeker en verwees in haar verzoek om internationale bescherming tevens naar de algemene veiligheidssituatie in Georgië. Zij haalde in dit verband aan dat de situatie in Georgië algemeen onveilig is, dat men zomaar kan overvallen worden en op straat aangevallen of doodgeschoten.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissingen omstandig wordt vastgesteld dat (i) de door verzoekers gezamenlijk ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan het Verdrag van Genève. Zo houdt het voorgehouden relaas geen verband met één van de gronden, vervat in voormeld Verdrag, om internationale bescherming te kunnen genieten en kan evenmin een eventueel gebrek aan bescherming aan één van deze gronden, te weten ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging en behoren tot een sociale groep, worden gekoppeld. Verder (ii) kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de problemen die verzoekers na een aanrijding met G.K. en zijn handlangers in Georgië zouden gekend hebben en waardoor zij Georgië zijn ontvlucht. Zo legden (a) verzoekers over verschillende elementen van het gezamenlijk asielrelaas inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af, meer bepaald over de omstandigheden waarbinnen de aanrijding plaatsvond, over het contact van verzoekers nadat verzoeker de dag erop G.K. ontmoette en hij met de dood bedreigd werd en over het moment waarop verzoeker na zijn ontvoering thuiskwam en het moment van de daaropvolgende inval van de handlangers van G.K. in hun woning. Voorts is het (b) bijzonder vreemd en weinig logisch dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de identiteit van de actor door wie hij vreest vervolgd te worden niet vermeldde, gezien hij hiervan al voor dit interview op de hoogte was en dit één specifieke persoon betreft die volgens hem berucht is in Georgië. Tot slot (c) diende verzoeker een laattijdig verzoek om internationale bescherming in België in zonder hiervoor een aannemelijke uitleg te geven, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas. De door verzoekers neergelegde documenten kunnen (iii), omwille van de redenen vermeld in de bestreden beslissingen, voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Wat verzoeksters verklaringen over de algemene onveilige situatie in Georgië betreft, wordt (iv) tot slot nog opgemerkt dat dit louter een blote bewering betreft die op geen enkele wijze met objectieve elementen wordt gestaafd en dat dit pas door verzoekster bij het commissariaat-generaal werd aangevoerd en niet eerder, bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekers geen concrete argumenten aanbrengen die van aard zijn voormelde vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en op uitgebreide wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.6. Verzoekers ontkennen, laat staan ontkrachten, in het verzoekschrift niet dat de door hen ingeroepen gezamenlijke motieven geen verband houden met de criteria, vervat in het Verdrag van Genève, om aanspraak te kunnen maken op de vluchtelingenstatus, namelijk vervolging op grond van ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep, noch dat een eventueel gebrek aan bescherming aan één van deze gronden kan worden gekoppeld.

2.3.7. Waar verzoekers kritiek uiten op de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, die enkel de beslissing van verzoeker kopieert en plakt, wijst de Raad erop dat de beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, integraal verwijst naar de beslissing, genomen ten aanzien verzoeker, daar verzoekster, wat haar asielrelaas betreft, steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door verzoeker, haar man. Uit de lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat de verwerende partij zich voor wat betreft de beoordeling van de respectievelijke verzoeken om internationale bescherming op de verklaringen van beide verzoekers heeft gebaseerd en niet slechts hoofdzakelijk op de verklaringen van verzoeker. Uit de motivering blijkt ten andere dat de eigen vrees van verzoekster wel degelijk onderzocht en besproken werd. Gelet op de verbondenheid van het asielrelaas van verzoekers – een echtpaar dat samen Georgië zou zijn ontvlucht door de problemen die zij kenden omwille van een aanrijding – verwees

de commissaris-generaal in de beslissing die ten aanzien van verzoekster werd genomen naar de beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker. Deze handelswijze betekent geenszins dat het verzoek van verzoekster niet ernstig of niet individueel werd onderzocht en dat zij geen eigen beslissing kreeg. Immers dient te worden vastgesteld dat in de ten aanzien van verzoeker genomen beslissing, waarnaar de verwerende partij verwijst in de ten aanzien van verzoekster genomen beslissing, terdege rekening gehouden werd met de aangehaalde afzonderlijk geopperde vrees van verzoekster in verband met de algemene onveilige situatie in Georgië.

In het verzoekschrift wordt in dit verband verder aangevoerd dat in de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, niet werd teruggekomen op, en dus ook niet werd getwijfeld, aan haar verklaringen in verband met haar gebroken kaak, waarvan zij verklaarde dat dit het gevolg was van de slagen die zij, na het vertrek van haar man uit Georgië, kreeg toebedeeld door de belagers van haar man, en waardoor het, gelet op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, aan het commissariaat-generaal toekomt om aan te tonen dat verzoekster niet het slachtoffer zal worden van vervolging of ernstige schade indien zij naar Georgië terugkeert. De Raad merkt dienaangaande op dat dit betoog niet dienstig is, aangezien er *in casu* een individueel en effectief onderzoek van beide verzoeken heeft plaatsgevonden maar dat, zoals hierna zal blijken, verzoekers er niet in slaagden substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in hun specifieke omstandigheden Georgië niet als veilig land van herkomst kan worden beschouwd en er, zoals hierna zal blijken, geen sprake is van toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat een bepaald feit niet ter discussie wordt gesteld, doet geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas, waartoe op grond van menig argument terdege en terecht werd besloten door het commissariaat-generaal en zoals zal blijken uit wat volgt.

2.3.8. De Raad stelt, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoekers voorgehouden gezamenlijk asielrelaas, daar zij op verschillende punten van dat relaas inconsistente en tegenstrijdige verklaringen aflegden.

Waar verzoekers vooreerst opwerpen dat zij niet met deze tegenstrijdigheden geconfronteerd werden of hierom om uitleg werden gevraagd, werpt de Raad op dat artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, waarvan verzoekers de schending aanvoeren, bepaalt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven.”* Dit artikel werd ingevoegd door artikel 11 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt aan de asielzoeker dienen voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken, dat het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf niet steeds mogelijk is en de ambtenaar daarom niet verplicht is om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen.

Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.

Uit de lezing van de notities van de persoonlijke onderhouden van verzoeker blijkt overigens dat verzoeker wel met bepaalde tegenstrijdigheden en incoherenties werd geconfronteerd en dat hem de mogelijkheid geboden werd om hierop te repliceren (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 10 en 16). Dat verzoekster niet werd geconfronteerd en dat zij wellicht een overtuigende verklaring had kunnen geven indien zij met de tegenstrijdigheden was geconfronteerd, doet geenszins afbreuk aan het gegeven dat de commissaris-generaal de bestreden beslissingen kon nemen zonder verzoekster te confronteren met tegenstrijdigheden. Bovendien hebben verzoekers door middel van de bestreden beslissingen kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheden en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om erop te reageren, hetgeen zij ook hebben gedaan, zodat het uiteindelijke doel van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt.

2.3.9. Vervolgens doen verzoekers een poging om bepaalde van de vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden te verklaren.

2.3.9.1. In verband met de omstandigheden van de aanrijding op 17 september 2021 halen zij aan dat zij beiden tegenover het commissariaat-generaal consistent hebben verklaard dat verzoekster uit de wagen was gestapt toen het ongeval plaatsvond en dat zij nog niet de winkel was binnengegaan en dat verzoekster tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hetzelfde wou toelichten en volgens haar ook verklaarde. De Raad stelt vast dat het niet is omdat verzoekers beiden hetzelfde vertelden bij het commissariaat-generaal, namelijk dat verzoekster niet de winkel was binnengegaan en het ongeval plaatsvond bij het uitstappen van verzoekster, dat daarmee de tegenstrijdigheid tussen hun beider verklaringen en de verklaringen van verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij uitdrukkelijk en ondubbelzinnig aangaf dat zij haar man die bewuste dag liet stoppen aan een winkel, dat zij naar binnen ging en dat haar man zich aan de kant had gezet met zijn knipperlichten aan, is opgeheven. Waar verzoekers opwerpen dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken wou verklaren dat zij haar man gevraagd had te parkeren omdat zij de winkel wilde binnengaan maar niet naar binnen was gegaan en dit volgens haar ook daadwerkelijk zo deed, merkt de Raad op dat deze *post factum* vergoelijking geen afbreuk doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheid en haar gezegden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, die niet voor interpretatie vatbaar zijn. De Raad bemerkt verder dat uit het verslag van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeksters verklaringen haar werden voorgelezen in het Georgisch, hetgeen zij bevestigde bij het commissariaat-generaal, waarna zij het voor akkoord ondertekende. Zij het overigens nog bemerkt dat verzoekster bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gevraagd werd naar het verloop van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat zij toen geen opmerkingen maakte in verband met mogelijke vertaalproblemen. Verzoekers maken dan ook niet aannemelijk waar zij suggereren dat verzoeksters verklaringen op voormeld punt verkeerd genoteerd werden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waardoor de vastgestelde tegenstrijdigheid onverminderd overeind blijft.

2.3.9.2. Waar verzoekers bij aanvang van hun persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal opmerkten dat zij bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet alle redenen die aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit Georgië hebben kunnen geven en waar verzoekster aanhaalde dat het een kort interview was, wat in het verzoekschrift tevens wordt benadrukt, merkt de Raad op dat een loutere verwijzing naar de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet kan volstaan om de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties in een ander daglicht te stellen. Immers, hoewel de vragenlijst, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken, weliswaar niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekers niettemin worden verwacht dat zij de kernelementen van hun asielrelaas op een correcte en volledige wijze weergeven. Overigens werd aan verzoekers de noodzaak medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moeten beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikken, evenals de risico's die zij lopen indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (vragenlijst CGVS, verklaring voorafgaand aan vragenlijst). Verder blijkt nergens uit de vragenlijst dat verzoekers een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij hun asielmotieven dienden uiteen te zetten en werd hen bij de invulling van de vragenlijst bij open vraag 3.5 de gelegenheid geboden het asielrelaas, zij het kort, zelf te vertellen, zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat verzoeker van de gelegenheid gebruik maakte om aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud enkele concrete opmerkingen bij zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te halen.

2.3.9.3. Verzoekers kunnen zich dan ook niet achter de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verschuilen om te verklaren waarom verzoeker de identiteit van de personen met wie hij op 17 september 2021 een aanrijding had en door wie hij bij terugkeer vreest vervolgd te worden toen niet reeds vermeldde. Waar zij verzoekers verantwoording hiervoor, zoals afgelegd bij het commissariaat-generaal, herhalen, namelijk dat hem bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet gevraagd werd om concreet alles te vertellen, dat hem verteld was korte feiten aan te halen en dat hij dacht dat het daarom niet nodig was de identiteit te vermelden, merkt de Raad op dat, zoals hiervoor is reeds aangegeven op de open vraag 3.5. waarbij wordt gevraagd om weliswaar kort een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot de vlucht uit het land van herkomst, aan een verzoeker om internationale bescherming de gelegenheid wordt geboden om zijn asielrelaas vrij te vertellen. Dat verzoeker een danig essentieel element als de identiteit van de aanrijders en de identiteit van hun maffiabaas daarbij niet zou hebben vermeld, komt weinig aannemelijk voor. Dat verzoeker kort moest zijn, kan dit verzwijgen in zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op

hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst, zo weze herhaald, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een dermate essentieel en frappant element als de identiteit van zijn aanrijders die deel uitmaken van een criminele groepering en door wie hij vervolgd dreigt te worden, hierin niet zou hebben vermeld. Zeker daar uit verzoekers verklaringen bij het commissariaat-generaal blijkt dat hij al voor zijn vertrek uit Georgië op de hoogte was van deze identiteiten en dat, zo hij aangaf, de aanrijders zichzelf en hun maffiabaas reeds bij de aanrijding bekend maakten aan hem. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen terecht als volgt overwogen:

“Zo stelde u dat de concrete actor door wie u vervolgd vreesde te worden G.K. heette en dat hij deel uitmaakte van het broederschap van G.Z. (CGVS, pg. 8 & 10). Bovendien had u aangegeven dat deze personen berucht waren in Georgië. U stelde immers dat G.K. een van de belangrijkste handlangers is van de overheid die alles regelt, en ook verkiezingen vervalst (CGVS, pg. 15) en dat G.Z. het hoofd is van die organisatie en hij het criminele inkomstengeld regelt (CGVS, pg 15 & 16).”

De Raad treedt het oordeel van de commissaris-generaal bijgevolg bij waar deze op pertinente en draagkrachtige wijze stelt dat:

“Indien u werkelijk door dergelijke beruchte personen bedreigd en afgeperst werd voor uw vertrek uit Georgië, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u hun identiteit reeds spontaan bij de DVZ vermeld zou hebben. Wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat u de naam G.Z. niet vermeld had bij de DVZ, kon u hiervoor geen geldige uitleg verschaffen. U ontkende dit immers louter door te stellen dat u deze naam bij de DVZ wel vermeld had. (...) Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat u dergelijk belangrijk feit als de identiteit van de actor door wie u vervolgd vreest te worden, gezien u hiervan al voor het interview bij de DVZ op de hoogte was en dit één specifieke persoon betreft die volgens u berucht is in Georgië, reeds bij de DVZ vermeld zou hebben. De vaststelling dat u tijdens het interview bij de DVZ de identiteit van de actoren door wie u vervolgd vreest te worden niet vermeldde doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

2.3.9.4. De Raad merkt verder op dat er ook een tegenstrijdigheid te ontwaren valt tussen de verklaringen van verzoekers over het feit of de aanrijders zich op het moment van de aanrijding zelf alsook hun maffiabaas reeds bekend maakten. Zo verklaarde verzoeker bij het commissariaat-generaal uitdrukkelijk en ondubbelzinnig dat dit wel degelijk het geval was en dat de vier personen zich voorgesteld hebben op het moment van de aanrijding, zowel persoonlijk als in hun hoedanigheid van handlangers van maffiabaas G.Z. en hij kon daarbij ook de namen geven van drie van de vier mannen in kwestie, zijnde G.K. en de bijnamen S. en T. Aan de vraagstelling kan, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt geïmpliceerd, niet worden getwijfeld. Verzoekster van haar kant antwoordde op de vraag of de mannen zichzelf op dat moment persoonlijk voorstelden zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het commissariaat-generaal daarentegen ontkennend en zij kon de namen van deze personen dan ook niet geven, enkel dat zij behoren tot de maffia van G.Z. Dergelijke bijkomende inconsistentie over de omstandigheden van de aanrijding ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het voorgehouden relaas, zeker daar de aanrijding de directe aanleiding vormde voor de problemen waardoor verzoekers het land van herkomst hebben ontvlucht.

Hoe dan ook mocht van verzoekers redelijkerwijze worden verwacht dat zij hierover tijdens hun beide persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal duidelijke, coherente en eensluidende verklaringen zouden afleggen. Dit geldt overigens nog des te meer daar verwacht kon worden dat verzoeker en verzoekster, indien zij werkelijk een ernstige en oprechte vrees voor vervolging koesterden, het terdege over hun gezamenlijke asielmotieven zouden hebben gehad in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en dan ook gelijklopende verklaringen zouden afleggen omtrent de kernelementen in hun gezamenlijke asielrelaas. Dat de gebeurtenis snel heeft plaatsgevonden en dat de vier personen niet elk de tijd namen om zich te identificeren, kan dan ook geenszins ter verschoning worden opgeworpen.

2.3.9.5. De Raad treedt vervolgens de commissaris-generaal bij waar deze op omstandige poneert dat verzoekers tevens tegenstrijdige verklaringen afleggen over volgende punten:

“Ten tweede, legde u en uw vrouw bij het CGVS tegenstrijdige verklaringen af over het gesprek dat u met haar zou gehad hebben toen u op 16 september 2021 thuis aankwam nadat u met G.K. en zijn handlangers onderhandeld had. U stelde dat u na deze ontmoeting rechtstreeks naar huis ging en u uw vrouw niet veel vertelde over wat er gebeurd was. U zei haar dat ze nog steeds 60 000 dollar vroegen

waarop zij reageerde met tranen. U zei dat zij zich afvroeg van waar jullie zoveel geld zouden halen en dat jullie zaten te discussiëren. Omdat u zich slecht voelde, ging u vervolgens slapen (CGVS, pg. 12). Wanneer uw vrouw hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd bevraagd, stelde ze echter dat u om middernacht thuiskwam en dat zij toen al aan het slapen was. Vervolgens vertelde ze dat jullie toen geen moment hadden om een gesprek te voeren en dat jullie geen concreet gesprek voerden. Toen haar vervolgens nogmaals werd gevraagd of zij na uw aankomst op 16 september 2021 nog met u had gesproken, stelde ze formeel dat jullie niet gesproken hadden en dat zij aan het slapen was (CGVS vrouw, pg. 7). Dergelijke flagrante tegenstrijdigheid ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat u en uw vrouw samenhangende en coherente verklaringen zouden afleggen over het contact dat jullie zouden gehad hebben nadat u zo'n belangrijke ontmoeting had gekend met G. waarbij hij u met de dood bedreigd had. U stelde immers dat hij u die dag had gezegd dat indien u het geld niet zou betalen uw familieleden binnenkort zouden uitgenodigd worden op uw begrafenis (CGVS, pg. 11).

Ten derde, stroken de verklaringen die uw vrouw bij de DVZ aflegde over het moment waarop u thuiskwam na uw ontvoering én het moment van de daaropvolgende inval van de handlangers van G.K., niet met wat u en uw vrouw hierover verklaarden bij het CGVS. U en uw vrouw verklaarden bij het CGVS dat u 's nachts rond 3 à 4 uur - thuiskwam en dat 's morgens tussen 10 en 11 uur er 2 handlangers van G.K. bij u thuis langskwamen. Zij vonden u toen niet omdat u zich na uw aankomst op zolder verstopt had (CGVS, pg. 13 & 14; CGVS vrouw, pg. 8-10). Dit valt echter niet te rijmen met wat uw vrouw hierover verklaarde bij de DVZ. Zij stelde immers tijdens het interview bij de DVZ dat u na uw ontvoering 's avonds thuiskwam en dat er dezelfde nacht nog mannen bij u thuis langskwamen die op zoek waren naar u (Verklaring DVZ vrouw, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Het spreekt voor zich dat dergelijke inconsistentie verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Aangezien dit de laatste incidenten voor uw vertrek uit Georgië betreffen, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat u en uw vrouw doorheen de asielprocedure gelijklopende verklaringen zouden afleggen over het moment van de dag waarop deze gebeurtenissen, nl. uw aankomst thuis na uw ontvoering en de daaropvolgende inval van de handlangers van G.K., plaatsvonden."

Deze vaststellingen zijn pertinent, terecht en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Verzoekers laten de eerste zonet aangehaalde tegenstrijdigheid volledig ongemoeid in het verzoekschrift. In verband met de tegenstrijdigheid over wanneer verzoeker na de ontvoering thuiskwam en over het moment van de daaropvolgende inval bij hen thuis, komen verzoekers dan weer niet verder dan de niet overtuigende bewering dat het een kwestie van beoordeling is of iemand '3 à 4 uur 's nachts' ziet als de avond of de nacht en of met 'dezelfde nacht' ook 'vroeg in de ochtend' kan bedoeld worden. Met deze a posteriori vergoelijking slagen verzoekers er niet in de tegenstrijdigheid tussen verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de verklaringen van verzoekers bij het commissariaat-generaal op dit punt op te heffen. De gezegden waren telkens duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

2.3.10. Verzoekers trachten tot slot de laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming in België van verzoeker te verschonen. Zij komen echter niet verder dan te herhalen dat verzoeker reeds aangaf dat hij zich ziek voelde, niet wist of en wanneer verzoekster zich bij hem zou voegen en dat hij erover nadacht waar het verstandiger zou zijn om een verzoek in te dienen.

Redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk of van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en nog twee maanden na aankomst in België talmde alvorens zulk verzoek in eigen naam in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt, overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet, een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid. Zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgeworpen, zijn de aangevoerde redenen voor dit talmen onvoldoende om dit talmen te verklaren of te vergoelijken:

"Uw bewering dat u op zoek was naar informatie om te vergelijken welk land u het best zou beschermen, staat immers haaks op uw verklaring aan het begin van het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat u al voor uw vertrek het doel had om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U stelde immers dat u voor uw vertrek met G., uw neef die al in België was, had gebeld en dat hij u geholpen had om u hier te halen omdat hij wist dat een land als België u kon helpen (CGVS, pg. 4). Bijgevolg kan deze uitleg uw laattijdige verzoek om internationale bescherming niet verschonen of rechtvaardigen. De vaststelling dat u na uw aankomst in België nog twee maanden wachtte om uw verzoek om internationale bescherming in te dienen, zonder dat u hiervoor een aannemelijke uitleg kon geven, doet verder afbreuk

aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. (...) Deze vaststelling klemmt des te meer, gezien er redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, was u immers naar België gekomen op initiatief van uw neef G., die hier voor u een verzoek om internationale bescherming had ingediend en u verteld had dat België een land was dat u kon helpen.”

Dat verzoek zeer ziek was, is niet meer dan een blote bewering en dat hij niet wist of verzoekster hem, en zo ja wanneer, zou komen vervoegen, biedt evenmin een dienstige verschoning voor het twee maanden wachten alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

2.3.11. De door verzoekers neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen, pertinente en terechte redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekers niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De documenten die u voorlegde wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw rijbewijs, uw paspoort, de identiteitskaart van uw vrouw en het paspoort van uw vrouw bevestigen enkel jullie identiteit en herkomst uit Georgië die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft de getuigenissen van de burelen omtrent uw problemen en de foto’s die u neerlegde van uw littekens, van de verwondingen van uw vrouw en uw schoonmoeder, moet vooreerst worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Met betrekking tot de getuigenverklaringen die u neerlegde van uw burelen, dient te worden vastgesteld dat er gelet op het gesolliciteerde karakter van deze getuigenissen, hieraan geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Evenmin kan er bewijswaarde worden toegekend aan de foto’s die u en uw vrouw neerlegden gezien deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.”

2.3.12. Tot slot bemerkt de Raad dat verzoekers geenszins ingaan op de motivering van de bestreden beslissingen, handelend over de bijkomende vrees van verzoekster, zodat deze, bij gebrek aan dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven, door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als hernomen:

“Wat betreft de verklaringen van uw vrouw over de algemene onveilige situatie in Georgië, nl. dat ze je kunnen overvallen en dat ze je gewoon op straat kunnen aanvallen of doodschieten (CGVS vrouw, pg. 4), dient te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering betreft die ze op geen enkele wijze staait met objectieve elementen. Bovendien maakte uw vrouw van de algemene onveilige situatie geen melding tijdens het interview bij de DVZ. Dit hoewel haar tijdens dit interview specifiek de vraag werd gesteld of naast de concrete feiten die tot haar vertrek hadden geleid, nog andere problemen waren met autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard (Verklaring DVZ vrouw, Vragenlijst CGVS, vraagnr. 7). De vaststelling dat uw vrouw de algemene onveilige situatie bij de DVZ niet vermeldde, hoewel haar hierover specifieke vragen werden gesteld, ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van deze problemen. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat uw vrouw reeds tijdens het interview bij de DVZ alle problemen zou benoemen die in haar hoofd een vrees bij terugkeer naar haar land van herkomst doen ontstaan.”

2.3.13. Verder merkt de Raad nog op dat de verwijzing van verzoekers naar rechtspraak van de Raad niet dienstig is. De geciteerde rechtspraak betreft een individueel geval en heeft geen bindende precedentwaarde. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele wijze te worden beoordeeld, waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, alwaar – zoals uit het voorgaande blijkt – verzoekers in gebreke zijn gebleven.

2.3.14. Waar verzoekers nog de schending aanhalen van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekers geenszins

aannemelijk maken dat zij reeds werden vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers kunnen zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.3.15. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.16. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekers niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.3.17. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekers geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers' verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.18. In hoofde van de verwerende partij kan door de Raad geen manifeste beoordelingsfout worden ontwaard.

2.3.19. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS